

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1296/2020
02.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Јасминке Станојевић, Божицара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Велисављевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Миодраг Раденковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2642/19 од 16.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ВВ из ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2642/19 од 16.10.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ВВ из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2642/19 од 16.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 6380/18 од 11.03.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је ништав и да не производи никакво правно дејство уговор о купопродаји непокретности – породичне стамбене зграде површине 136 м², помоћне зграде површине 84 м² и земљишта на коме се налазе објекти површине 1251 м², у Ул. ... бр ... у ..., на к.п.бр. ..., уписано у ЛН ... КО ..., који уговор је закључен између туженог ББ као купца и туженог ВВ, као продавца, дана 25.02.2016. године, потврђен – солемнизован од стране јавног бележника Весне Милков из ..., дана 25.02.2016. године, под бр. ОПУ-303/16, што су тужени дужни признати и трпети. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужилци солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 175.770,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2642/19 од 16.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог ВВ као неоснована и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 6380/18 од 11.03.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог ВВ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ВВ је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као посебно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11...87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одлучено је о ништавости уговора о купопродаји непокретности која је заједничка имовина тужиље и туженог ББ (продавца), закљученог без сагласности тужиље у ситуацији када је јавни бележник поучио и упозорио странке да имовина која је стечена у току трајања брачне заједнице представља заједничку имовину супружника за чије је располагање потребна сагласност другог супружника. Правноснажна пресуда не одступа од судске праксе изражене кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега није потребно одлучивање о ревизији ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе нити новог тумачења права.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке овог решења донео у смислу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог ВВ није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу суду, тужила је поднела дана 02.08.2018. године, а у тужби није означена вредност предмета спора. Упозорењем о плаћању судске таксе од 09.04.2019. године, тужили је наложено да плати таксу на тужбу у износу од 69.510,00 динара.

Ревизија је дозвољена и кад тужилац у тужби није означио вредност предмета спора, нити је она утврђена у смислу одредбе члана 33. Закона о парничном поступку, ако је одлуком суда тужиоцу наложено плаћање таксе према вредности спора меродавној за изјављивање ревизије (допуна правног става усвојена на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној дана 10.12.2019. године).

Такса на тужбу од 69.510,00 динара одговара вредности предмета спора од 4.142.000,00 динара, а то је износ од 35.101 евро по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке овог решења донео применом одредбе члана 413., у вези члана 409. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић